

“ใช้สิทธิตามกฎหมาย” ไม่ใช่ความประพฤติเสื่อมเสีย ... ต้องพ้นจากตำแหน่ง !

คดีปกครองฉบับนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับสภาพองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้สมาชิกของสภาพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากเป็นผู้รับมอบอำนาจให้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องคดี เป็นผู้แจ้งความร้องทุกข์ และเป็นผู้จัดรายการวิทยุให้ร้ายป้ายสีการบริหารงาน

เหตุดังกล่าวถือเป็นความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อย หรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ สร้างความแตกแยกให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา 11 วรรคหนึ่ง (7) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 หรือไม่

ข้อเท็จจริงในคดีนี้ คือ สภาพองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดี) ได้มีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งจำนวน 18 เสียง ไม่เห็นชอบจำนวน 6 เสียง เนื่องจาก 1) กรณีผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับมอบอำนาจจากอดีตนายก อบจ. (นาย น.) ให้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนาย ส. (นายก อบจ.) กับนาย ก. ผู้สื่อข่าว เป็นจำเลยในคดีอาญาฐานหมิ่นประมาท 2) กรณีผู้ฟ้องคดีแจ้งความร้องทุกข์ต่อกองปราบปรามว่าถูกข่มขู่คุกคามจากการมีรถยนต์ไม่ติดป้ายทะเบียนนอยคิดตาม และ 3) กรณีที่ผู้ฟ้องคดีจัดรายการวิทยุแล้วพาดพิงใส่ร้ายป้ายสีการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดว่ามีความไม่โปร่งใส อนุมัติงบประมาณอื้อปศ

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีไม่สุจริต มติไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการกระทำของตนถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัว ไม่เกี่ยวข้องกับกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงฟ้องขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนมติที่ให้พ้นจากตำแหน่ง

มติของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 11 วรรคหนึ่ง (7) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 จะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เพียงใด ?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยเกี่ยวกับความประพฤติของผู้ฟ้องคดี ข้อกล่าวหาที่ 1 กรณีผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีฟ้องร้องนาย ส. กับนาย ก. เป็นจำเลยในคดีอาญาฐานหมิ่นประมาทว่าเป็นเรื่องการใช้สิทธิในกระบวนการยุติธรรมในฐานะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้เสียหาย ซึ่งการรับมอบอำนาจดังกล่าวมีกฎหมายรับรองสิทธิไว้ชัดเจนและมีได้ขัดต่อกฎหมายแต่อย่างใด ข้อกล่าวหาที่ 2 กรณีผู้ฟ้องคดีไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อกองปราบปรามเพราะถูกข่มขู่คุกคามว่า การแจ้งความร้องทุกข์เป็นการดำเนินการในฐานะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสียหายเอง ซึ่งเป็นสิทธิที่บุคคลทั่วไปพึงได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมาย และข้อกล่าวหาที่ 3 กรณีพาดพิงใส่ร้ายป้ายสีการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทางรายการวิทยุว่า เป็นการจู่โจมรายการวิทยุเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือวิพากษ์วิจารณ์การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งสามารถกระทำได้ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย หากการแสดงความคิดเห็นหรือการวิพากษ์วิจารณ์ดังกล่าวไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายแล้วผู้ฟ้องคดีย่อมต้องรับผิดชอบเป็นการเฉพาะตัวตามกฎหมายนั้น ๆ อยู่แล้ว

จึงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามมาตรา 11 วรรคหนึ่ง (7) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 240/2558)

คดีนี้นอกจากศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยเกี่ยวกับความประพฤติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด อันเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาให้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวข้างต้นแล้ว ศาลปกครองสูงสุดยังได้วินิจฉัยเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งคดีนี้ได้มีการแจ้งยุติการประชุมให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยการฝากส่งไว้กับสมาชิกสภาฯ คนอื่น และเป็นการแจ้งยุติให้ทราบล่วงหน้าน้อยกว่าสองวันก่อนวันประชุม กรณีดังกล่าวถือเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้สนใจสามารถติดตามอ่านรายละเอียดได้ในคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดข้างต้นครับ !

นายปกครอง
